

B-dul Magheru nr. 20, 010334 București
tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80
e-mail: director@nottara.ro, marketing@nottara.ro
Casa de bilete: 021 317 41 01

Dosar de prezentare

Sala George Constantin

Prima reprezentație: 14 ianuarie 2017

SOMNAMBULISM

de **Iaroslava Pulinovici**

Traducerea: **Bogdan Budeș**

Cu:

Slava: **Ion GROSU**

Alla: **Crenguța HARITON**

Dima: **Karl BAKER**

Boris: **Sorin COCIȘ**

O fată: **Diana ROMAN**

Maksim: **Iulian Mihai CRISTEA**

Regia: **Alexandru MÂZGĂREANU**

Scenografia: **Rodica DER**

Ilustrația muzicală: **Alexandru SUCIU**

Durata: **1h 40min (fără pauză)**

Producție a **Teatrului Nottara**

Spectacolul este rezultatul celei de-a V-a ediții a proiectului *Spectacolul începe cu o lectură*, desfășurat în luna iulie a anului 2015 la Teatrul Nottara. În cadrul acestuia, au fost prezentate, la rubrica „Teatrul contemporan rus”, trei piese semnate de scriitoarea Iaroslava Pulinovici: *Corul lui Caron*, *Janna* și *Somnambulism*.

SINOPSIS:

Lui Slava îi moare soția, Renata. După o vreme, el găsește e-mailurile soției sale, din care reiese că, ani de-a lungul, Renata îl înșelase, paternitatea lui fiind, astfel, anulată. Oricât l-ar durea, el înțelege că nu

are niciun drept s-o învinovățească pe Renata, fiindcă și el, de aproximativ patru ani, are o amantă. Tot gândindu-se la natura minciunii, Slava hotărăște să nu mai mintă, să spună doar adevărul. Iar această hotărâre îi aduce noi suferințe: el devine caraghios și incomod pentru restul lumii.

DESPRE SPECTACOL:

Adeseori, ne preumblăm prin viață cu ochii închiși, aidoma unor somnambuli, rătăcind printre umbre, ratându-ne menirea și ajungând, astfel, să ne amăgim pe noi înșine și pe ceilalți. Viața lui Slava, personajul principal al acestui vis în stare de veghe, este un șir de iluzii ce încep să se destrame odată cu moartea soției sale, Renata: a fost înșelat de aceasta, statutul său de tată este pus la îndoială, iar adevărul său se dovedește a fi fost o minciună, fiindcă și el a ales calea înșelăciunii.

Personajele piesei sunt atinse, fără excepție, de acest *mal du siècle*, care se așterne peste realitate, ocultându-o. Între vii și morți, între cei treji și cei adormiți nu mai există o graniță separatoare, fiindcă lumile comunică, se întrepătrund și fac imposibil de discernut iluzia de real. *Somnambulism* este o meditație asupra viselor noastre, care ne stau alături, ca niște spectre, în viața de zi cu zi, și ne cheamă cu ele spre tărâmurile nebănuite.

Claudiu Sfirsi-Lăudat, secretar literar

Argumentul regizorului

În piesa Iaroslavei Pulinovici este vorba despre minciună – o temă incomodă și majoră a vremurilor pe care le trăim. Spectacolul meu merge mai departe și vorbește despre un om care s-a pierdut la un moment dat în propria viață. Pentru eroul principal, Slavka, timpul s-a oprit. Acesta se uită cu atenție și disperare în jurul său și caută un răspuns care să îl ajute să afle încotro trebuie să o apuce, pentru a da un nou sens vieții sale.

Întreg spectacolul este conceput ca un poem dramatic, o incursiune în lumea confuză a personajului principal. Atât *light design*-ul, cât și universul sonor creează o atmosferă intimă care potențează trăirile cele mai profunde ale personajelor.

Argumentul scenografului

Am dorit ca incursiunea mea în universul delicat, dar, în același timp, robust, în care se scaldă Slava, protagonistul nostru, să se reflecte în spațiul ce capătă și el o dimensiune parcă suspendată în timp. Le mulțumesc celor implicați în acest proiect pentru profesionalism și inima deschisă.

ACTORII, DESPRE *SOMNAMBULISM*

ION GROSU

Aș putea spune că mă regăsesc în acest rol. Vârsta personajului coincide aproximativ cu a mea și, undeva, experiența vieții mele se regăsește pe tot parcursul personajului din piesă. În general, multe nu aș putea să spun referitor la cât de intens mă regăsesc eu, doar că știu că experiența mea adunată în toți acești ani mă ajută să înțeleg anumite lucruri prin prisma acestui personaj. Pe undeva, fără să

conștientizăm, niște aspecte din viață, din trecut ne urmăresc, fără ca noi să le fi conștientizat. Somnambulismul acesta ne-a făcut pe toți să ne ferim de o serie de adevăruri nechestionate.

CRENGUȚA HARITON

Caut încă, explorez personajul pe care îl am în *Somnambulism*. Regizorul Alexandru Măzgăreanu mă sprijină foarte mult și mă bucur enorm că lucrez cu el. Regizorul merge spre adevăr, spre personaj, spre amănunte, conturează în detaliu personajele. Nu am mai lucrat de mult atât de frumos. Eu vreau să descopăr un mod mai bun de a face această meserie. Sper să mă redescoper și să mă îmbogățesc odată cu acest rol și cu întâlnirea cu Alex. Am ajuns să văd în altă lumină meseria de actor. Trebuie să cauți și să găsești adevărul.

KARL BAKER

Personajul îmi este foarte apropiat, nu doar ca vârstă, ci și ca situație: și eu am un copil. Băiețelul meu are aceeași vârstă ca și el. Fiind prietenul cel mai bun al lui Slavka, personajul principal interpretat de Ion Grosu, Dima trece odată cu el prin tragedia lui personală. Personajul meu încearcă să-l trezească un pic, deoarece apucase pe un drum greșit. Slavka se separă de ceilalți, se închide în el, încearcă să-și dea demisia de la serviciu, din viață. Dima îl pune în fața oglinzii și-i spune că are pentru ce să trăiască, pentru ce să se bucure. Minciuna este în centrul lui Slavka, care a fost mințit în toți acești ani și care a mințit la rândul său și acum se zbate cu realitatea care îi bate la ușă.

Somnambulismul este un curent general care a pătruns la noi și, astfel, vedem cum omul merge precum calul, nu vede în stânga, în dreapta, trece nepăsător, rece, distant. Salutăm, ne pupăm cu semenii noștri, dar e cu totul altceva. Suntem cu mintea în altă parte. Suntem pierduți și nu ne mai trezim. Sunt foarte interesante titlul *Somnambulism* și ceea ce se întâmplă în text. Este un text foarte provocator, dur, apăsător, dar, în același timp, real. Prin personaje, spectacolul va prinde și la generația tânără. Spectacolul are o atmosferă încărcată, grea, care te duce la sânge, la votcă, la fumat. Există și o tentă *hippy* în el. E de azi și de mâine ceea ce se întâmplă în spectacol! Este un spectacol de atmosferă, de energie, totul pleacă de la noi!

SORIN COCIȘ

Îmi place să lucrez cu Alex. E un regizor tânăr, inventiv, cu surse de umor surprinzătoare, și reacționez neașteptat la multe găselnițe ale sale. E o echipă cu care mi-e drag să lucrez. Suntem pe aceeași lungime de undă și funcționăm bine împreună.

DIANA ROMAN

N-as spune prea multe despre personajul meu pentru ca aș strica o surpriză – personajul, în contextul acestei piese, este o surpriză. Apare de niciunde și dispare nu știm unde. Poate să fie chiar o vedenie. A autorului, a personajului cu care interacționează sau chiar a spectatorului. V-am băgat în ceață. Ei, exact acolo-i și fata asta.

IULIAN MIHAI CRISTEA

Între mine și personajul din piesă sunt asemănări! Amândurora ne plac – de fapt, suntem ahtiați după – jocurile video. În același timp, avem experiența de a crește cu un singur părinte. Personajul meu încearcă pe cât posibil să facă lucrurile cât mai bine pentru tatăl său, eroul principal. Acest personaj, care își asumă un rol parental în piesă, nu doarme, orbecăie și, astfel, lentilele prin care publicul va

scruta spectacolul aparțin personajului interpretat de Ion Grosu. De aici și titlul și senzația preponderentă de somnambulism.

EXTRASE DIN TEXT:

SLAVA. M-am gândit... Tot timpul m-am gândit atunci... Așa, ca prostu'... M-am... (se poticnește)

DIMA. Zi. Dacă vrei să zici ceva, zi...

SLAVA. Da' știi deja... Dacă mă gândesc bine, e așa o prostie. E soarta sau cum îi zice... Da, exact, e ca și cum cineva... Parcă mi s-a făcut o glumă. Pur și simplu. Nu m-am gândit niciodată de unde o să vină. Știam deja, știam de mult c-o să apară. Știam așa – intuitiv. Da' nu m-am gândit niciodată. Nu mă așteptam să fie așa. Concret – așa. Și știi, când m-au sunat, eram blocat în trafic. Bară la bară-n mă-sa, ditamai ambuteiaju'. Și unde să mă duc, Dima? Ce să fac? Unde să mă duc? Să las mașina? Să fug? Să strig? Eram pe banda din mijloc! Unde să fug din aglomerația aia? Ce să fac? Plâng, strig, mi-a crescut și tensiunea. Și stau în trafic. Și aștept, aștept, aștept... Și-n ochi aveam niște găze verzi...

DIMA. Slav... Nimeni nu-i ferit de...

SLAVA. Despre asta-i și vorba... Că nimeni. De minciună. De trădare. De moarte. Nimeni nu-i obligat să-ți spună adevărul, nimeni nu-i obligat să trăiască de dragu' tău. Toate astea singur ți le bagi în cap. Ai, pur și simplu, o impresie prea bună despre tine.

.....

SLAVA. După moartea Renatei am vrut să-i șterg mailul. Și, înainte să fac asta, mi-am băgat nasul în... de la început de tot. Și-am picat pe chestia asta. Am citit toată corespondența. Eduard. Ce nume! Cu fotografiile atașate. El cu ea. La trei ani după nunta noastră, se pare că ea și el... M-am uitat mai atent la fotografie. Un gând negru și-a făcut loc în minte. Ia să calculez, zic. Și s-a potrivit... În ultimul mesaj, el îi scrie: „Întoarce-te, de ce m-ai părăsit, ce s-a întâmplat”... și tot așa, mi-e și silă să-mi amintesc... Deci ea l-a părăsit când era deja în luna a patra însărcinată cu Maks. La început, mi-am zis să nu mă gândesc prea mult. După care, cu cât trecea timpul, mă gândeam tot mai mult. Îmi venea să și râd. Am printat fotografia nenorocitului ăluia. Și stăteam noaptea și comparam fotografia ăluia cu a lui fii-miu. Mă uitam, mă uitam, până începea să-mi țacăne ceva în cap de nervi. Îmi ziceam, ce tâmpenie, mai bine să știu adevărul decât să mă chinui așa. Și am făcut proba genetică. Mai bine m-aș fi chinuit. Am dat și-o grămadă de bani.

DIMA. Slavka... Asta-i ceva îngrozitor. Ascultă... Maks oricum ți-e fiu. Cum? Tu l-ai crescut. E-al tău...

SLAVA. Normal că-i al meu. Zic eu că nu? Ce s-a-ntâmplat? A mai ieșit la iveală o minciună. Sunt obișnuit. Pe cine să întreb acum? Moartea? Pe Dumnezeu? N-or să-mi răspundă.

.....

SLAVA. Alka, știi ce... M-am hotărât. Nu trebuie să ne mai vedem.

ALLA. Cum adică?

SLAVA. Așa. M-am săturat de minciună. Acum nu mai suntem legați. Dar oricum... Am mințit-o. Și sufletul ei zboară acum pe deasupra noastră și vede toate astea. Nu vreau.

ALLA. Ce, mă părăsești?

SLAVA. Da.

ALLA. Bine. Țsta e ultimul tău cuvânt?

SLAVA. Da.

ALLA. Bine. Promite-mi doar un lucru...

SLAVA. Da?

ALLA. Măine, pe trezie, mă suni! Promite-mi!

SLAVA. Nu. Nu pot să-ți promit asta.

ALLA. Te rog... Hai să vorbim mâine despre tot. Dacă așa ai hotărât, bine... Bine. Suntem adulți, dacă asta e decizia ta, o accept. Dar nu se poate așa... Patru ani – ce-a fost asta? Da, ne-am purtat urât. Suntem vinovați față de Renata. Dar nu e nimeni vinovat că așa s-a... Slava, eu sunt gata să-l cresc și pe Maks, o să fac tot ce pot să-i fiu ca o a doua mamă, cea mai bună din lume, m-am gândit deja la asta. Și nu pentru că m-ar fi bucurat moartea Renatei. E clar că mi-am pus și problema asta. Nu-i ceva rău, cred. Pur și simplu, m-am gândit cum o să trăim mai departe. Am căutat o ieșire. Mi-am făcut griji pentru tine. Slava... Te rog... Mi-e greu să vorbesc. Hai să ne-auzim mâine la telefon. Hai să ne vedem... Pur și simplu... Nu se poate așa, patru ani, și brusc ne despărțim...

SLAVA. Nu mai pot să mint.

.....

SLAVA. Renata... Renata...

RENATA. Aici sunt...

Pauză.

SLAVA. Renata, Renata, mă salvezi? De ce toate astea?

RENATA. Nu știu...

SLAVA. Mi s-a părut că viața o să tot fie... Și, de fapt, e gata.

RENATA. Și mie la fel.

Pauză.

SLAVA. Te iubesc...

RENATA. Și eu pe tine.

SLAVA. N-am vrut să te mint. Nu știu cum s-a întâmplat asta...

RENATA. Nici eu pe tine. (*Pauză*) Mergem?

SLAVA. N-avem pe unde ieși.

RENATA. Știu eu o ieșire pe acoperiș...

Sfârșit.

REPERE BIOGRAFICE

AUTORUL

Iaroslava Pulinovici s-a născut în 1987 la Omsk, în Rusia. A absolvit Institutul Dramatic din Ekaterinburg, unde a studiat scriere dramatică la clasa lui Nikolai Koliada. A câștigat numeroase premii la concursuri naționale și internaționale de dramaturgie. În 2006, a ajuns pe lista scurtă a Premiului

pentru Debut, pe care l-a și câștigat în 2008. Textele ei sunt montate cu regularitate în Rusia și Europa. Printre cele mai importante piese ale sale se numără: *Janna*, *Profesorul de chimie*, *Visul Natașei*, *Somnambulism*, *Corul lui Caron*, *Norul fericirii*, *Un aprilie fără sfârșit*, *Pasărea Fenix se întoarce acasă*. De asemenea, a semnat și scenariile de film: *Nu mă întorc*, *Dincolo de linie*.

REGIZORUL

ALEXANDRU MĂZGĂREANU s-a născut pe 24 ianuarie 1987, la București. A absolvit Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică I.L. Caragiale, Facultatea de Teatru, Secția „Regie”, la clasa profesorului Tudor Mărăscu (2008), și masteratul, la aceeași specializare, la clasa profesorului Alexa Visarion (2011). În mai puțin de șapte ani, el a lucrat în teatre importante din România: Teatrul Național I.L. Caragiale, Teatrul Odeon, Teatrul de Comedie, Teatrul Nottara, ArCuB și Teatrul Metropolis.

Printre spectacolele montate se numără: *Fool for Love* de Sam Shepard (2008); *Romanțioșii* de Edmond Rostand (2008); *Funcționarii*, după A.P. Cehov (2010); *Dragă Elena Sergheevna* de Ludmila Razumovskaia (2010); *Purificare* de Petr Zelenka (2011); *Pentru că pot* de Arthur Kopit (2011); *Cabina artistelor* de Arnost Goldflam (2011); *A douăsprezecea noapte* de William Shakespeare (2013); *Gărgărițele se întorc pe pământ* de Vasili Sigarev (2013); *Factorul uman* de Thierry Janssen (2014); *Vicleniile lui Scapino* de J.-B.P. Molière (2014); *Căsătoria* de N.V. Gogol (2014).

A fost coordonatorul proiectului „Spectacolul începe cu o lectură” inițiat de Teatrul Nottara (2013). Pentru Teatrul Nottara a regizat spectacolele: *True West* de Sam Shepard (2010); *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale (2012); *Mizantropul* de J.-B.P. Molière (2014) și *Fazanul* de Georges Feydeau (2015).

SCENOGRAFUL

RODICA DER este absolventă a promoției 2003 a Colegiului Tehnic de Arhitectură și Lucrări Publice „I.N. Socolescu” din București, unde a studiat arhitectură, arte ambientale și design. În 2008, a terminat Facultatea de Arhitectură de interior (domeniul Arhitectură, specializarea Design), din cadrul Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București. Între 2011 și 2013, a făcut studii masterale la UNATC București, Secția „Scenografie”. În 2013 a făcut scenografia (decorul și costumele) pentru spectacolul *Contra Progresului* de Esteve Soler, în regia lui Bobi Pricop, iar în 2014, a lucrat ca arhitect în echipa artistului belgian Wim Delvoye. A mai lucrat în calitate de scenograf pentru spectacole regizate de Liviu Lucaci: *Central Park West* de Woody Allen (Teatrul „Toma Caragiu”, Ploiești), *Jocul dragostei și al întâmplării* de Pierre de Marivaux (Teatrul „Sică Alexandrescu”, Brașov), *Cum se cuceresc femeile*, după Woody Allen (Teatrul Metropolis, București). În 2015, a realizat decorul și costumele pentru spectacolul de dans contemporan *Xeno 2*, în coregrafia Biancăi Oichea. În 2016, a semnat scenariul, direcția scenică și scenografia pentru poemul vizual *Loe* (Centrul Cultural Reduta, Brașov) și a realizat scenografia pentru *Frații de cruce* (scenariul și regia semnate de Liviu Lucaci, Teatrul Maghiar de Stat, Timișoara).

ACTORII

ION GROSU

TEATRUL NOTTARA

Este absolvent al Academiei de Teatru și Film, Secția „Actorie”, la clasa profesoarei Sanda Manu, promoția 1995. Pe parcursul anilor de studiu, a jucat roluri precum Lomov, în *Cerere în căsătorie* de A.P. Cehov, Richard al III-lea, în piesa omonimă de William Shakespeare, Catindatul și Crăcănel, în *D'ale carnavalului* de I.L. Caragiale. A lucrat cu regizorii Alexandru Tocilescu și Sorana Coroamă-Stanca (la Theatrum Mundi), cu Petre Bokor, Alexandru Dabija, Alice Barb, Diana Lupescu, Ada Lupu.

La Teatrul *Nottara* joacă încă din 2001. Are roluri principale în spectacolele: *Aniversarea* de Thomas Vinterberg și Mogens Rukov, în regia lui Vlad Massaci și *Roman teatral*, dramatizare după opera lui Mihail Bulgakov, tot în regia lui Vlad Massaci. Îl puteți vedea, de asemenea, în: *Noul locatar* de Eugène Ionesco (regia: Gábor Tompa), *Călătoria*, după Constantin Abăluță (regia: Gavriil Pinte), *Trei nopți cu Madox* de Matei Vișniec (regia: Mihai Lungeanu) și *O poveste foarte simplă* de Maria Lado (regia: Ljupcho Gyorgievski).

Ion Grosu a jucat și în numeroase filme românești: *Binecuvântată fii, închisoare* (regia: Nicolae Mărgineanu), *Băieți buni* (serial realizat în studiourile Media Pro Pictures), *Margo* (regia: Ioan Carmazan), *4 luni, 3 săptămâni și 2 zile* (regia: Cristian Mungiu), *Călătoria lui Gruber* (regia: Radu Gabrea), *Despre oameni și melci* (regia: Tudor Giurgiu), *Poziția copilului* (regia: Călin Peter Netzer).

CRENGUȚA HARITON

Crenguța Hariton l-a avut ca profesor pe Alexandru Repan, de la care a preluat esența profesionalismului – atât de admirat – al generației de aur. Impresionat de entuziasmul și calitățile ei actorești, acesta i-a îndrumat pașii spre Teatrul *Nottara*, căruia i-a rămas devotată până în prezent. Interpretează aici personaje comice, cu unele nuanțe dramatice, în spectacole precum: *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale (regia: Alexandru Măzgăreanu), *Hangița* de Carlo Goldoni (regia: Tino Geirun), *Soțul păcălit*, după J.-B. P. Molière (regia: Mircea Cornișteanu), *Matrimoniale* de Lia Bignar (regia: Diana Lupescu), *Vizitatorul* de Eric-Emmanuel Schmitt (regia: Claudiu Goga), *Vacanță în Guadelupa* de Pierre Sauvil și Éric Assous (regia: Diana Lupescu), *Fazanul* de Georges Feydeau (regia: Alexandru Măzgăreanu). Dar are și roluri de forță, ca în *Acasă* (cu texte de Ana Blandiana, Horia Lovinescu / F.M. Dostoievski și Alexandru Repan, regia: Nona Ciobanu și Francisco Alfonsin), *Yom Kippur* de Hanna Azoulay Hasfari (regia: Andreea Vulpe) și *Familie de artiști* de K. Kostzer și A. Arias (regia: Alexander Hausvater).

Crenguța Hariton a crescut în teatru, a fost o vreme actor-păpușar la Teatrul de Păpuși Ciufulici din Ploiești. De-a lungul timpului, a lucrat cu regizori precum: Dinu Cernescu, Ada Lupu, Vlad Massaci, Mircea Cornișteanu, Alice Barb, Claudiu Goga, Radu Afrim, Tino Geirun, Dragoș Galgoțiu, Alexandru Măzgăreanu, Andreea Vulpe, Alexander Hausvater, Nona Ciobanu, Mihai Măniuțiu, care au apreciat-o pentru seriozitatea, implicarea și flexibilitatea ei profesională. Prezența sa gracilă pe scena musicalului *Alcool* (pe versuri de Ion Mureșan, regia: Mihai Măniuțiu) îi reconfirmă accesul la o paletă variată de mijloace actorești și apetența pentru provocări artistice.

KARL BAKER

Născut în 1972, Karl Baker a urmat, între 1990 și 1994, Facultatea de Actorie a Universității Ecologice din București, specializarea „Actorie”, la clasa profesorilor Marcel Iureș și Alexandru Dabija.

Din 1999 a jucat în numeroase spectacole ale Teatrului „Toma Caragiu” din Ploiești: *Blind Spot* de Yannis Mavritsakis (regia: Radu Afrim), *Visul unei nopți de vară* de William Shakespeare (regia: Theodora Herghelegiu), *My Fair Lady* de Alan Jay Lerner (regia: Alice Barb), *Sinucigașul* de Nikolai Erdman (regia: Gelu Colgeag), *Când ploaia se va opri* de Andrew Bovell (regia: Radu Afrim), *Billy din*

TEATRUL
NOTTARA

Aran de Martin McDonagh (regia: Cristi Juncu), *Suflete moarte*, dramatizare de Mihail Bulgakov după N.V. Gogol (regia: Alexandru Dabija), *Zidul* de Theo Herghelegiu (regia: Theo Herghelegiu), *Trei surori* de A.P. Cehov (regia: Al. Dabija), *Plastilina* de Vasili Sigarev (regia: Radu Afrim), *Un simplu joc fără urmări* de Jean Dell și Gerald Sibleyras (regia: Ada Lupu), *A fi sau a nu fi* de Nick Whitby (regia: Vlad Massaci), *Nevrozele sexuale ale părinților noștri* de Lukas Bärfuss (regia: Radu Afrim), *Nebunul și călugărița* de Stanislaw I. Witkiewicz (regia: Alexander Hausvater) sau *Prețul Iubirii* de A.P. Cehov (regia: Alexandru Dabija).

În perioada 1994-1997, a jucat în spectacolul *Danaidele* de Eschil, în regia lui Silviu Purcărete, la Teatrul Național din Craiova, iar în 2011, a jucat în spectacolul *Supermarket*, regizat de Theodora Herghelegiu la Teatrul Național de Operetă „Ion Dacian”.

A colaborat cu casele de producție Castel Film, Parafilm/ZDF și Media Pro Pictures. A apărut în filme și documentare: *The Dagger and the Crown* (Castel Films, regizor: Renzo Martinelli), *Born to Raise Hell* (producător: Steven Seagal, regia: Lauro Chartrand), *Mefisto* (ParaFilm/ZDF), *Cold Mountain* (Castel Films, regia: Anthony Minghella), *Out of Season* (Media Pro Pictures, regia: Jevon O'Neill), *The Conquest of Constantine the Great* (Parafilm/ZDF, documentar), *Portretul luptătorului la tinerețe* (regia: Constantin Popescu), *Liceenii în 53 de ore și ceva...* (regia: Adrian Popovici).

De asemenea, Karl Baker a apărut în numeroase reclame TV realizate de Exit Film.

SORIN COCIȘ

Născut la Reghin, Sorin Cociș a absolvit, în 1992, Academia de Teatru și Film din București, la clasa profesorului Florin Zamfirescu. Angajat din 1991 în trupa Teatrului *Nottara*, și-a câștigat un loc distinct printre colegii săi. Cariera sa cuprinde roluri importante, în montări ale unor valoroși directori de scenă: *Șantaj* de Ludmila Razumovskaia, regia Dominic Dembinski (1992), *Puricele* de G. Feydeau, regia Horațiu Mălăele (1993), *Avarul* de Molière, regia Mircea Cornișteanu (1994), *Cerere în căsătorie* de A.P. Cehov (1997) și *Căsătoria* de Nikolai Gogol (1998), ambele în regia lui Gavriil Pinte, *Soțul păcălit* de Molière, regia Mircea Cornișteanu (2000), *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu, regia Dinu Cernescu (2002).

În cei douăzeci și doi de ani de carieră artistică, el a fost prezent – în roluri principale – pe genericul unor creații cinematografice importante: *Undeva în Est*, regia Nicolae Mărgineanu (1991), *În pericoloso sporgersi*, regia Nicolae Caranfil (1993), sau serialul de televiziune *În familie* (2002).

În stagiunea curentă a Teatrului *Nottara*, Sorin Cociș poate fi văzut în: *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu, regia Dinu Cernescu, *Aniversarea* de Thomas Vinterberg și Mogens Rukov, regia Vlad Massaci, *Soțul păcălit* de Molière, regia Mircea Cornișteanu, *O poveste foarte simplă* de Maria Lado, regia: Ljupcho Gyorgievski.

DIANA ROMAN

A absolvit Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, Facultatea de Teatru, specializarea „Arta actorului”.

Pe scenele din țară și din capitală, Diana Roman a jucat în *Sinucigașul* de Nikolai Erdman, regia Gelu Colceag (2015), *Pisica Verde* de Elise Wilk, regia: Cristi Juncu (2013), *Central Park West* de Woody Allen, regia: Liviu Lucaci (2014), *Privește înapoi cu mânie* de John Osborne, regia: Vasile Nedelcu (2013), *Hoși* de Dea Loher, regia: Radu Afrim (2013), *Interviu* de Theo Van Gogh, regia: Bogdan Dumitrescu (2013), *Baltagul*, dramatizarea și regia: Bogdan Tudor Pelerin (2009-2010).

A regizat spectacolele de teatru *Albă-ca-Zăpada* (2010) și *Hänsel și Gretel* de Frații Grimm, ambele la Teatrul „Anton Pann” din Râmnicu-Vâlcea (2009). A jucat și în filme: *Ca niciodată: A fost odată* (regizor: Bogdan Drăgulescu, 2014), serialele de televiziune *Îngeri pierduți* (2013) și *Fetele lu’ Dom Profesor* (2013).

În repertoriul Teatrului *Nottara* o puteți vedea în: *Un pic prea intim* Rajiv Joseph (regia: Cristi Juncu), *Aniversarea* de Thomas Vinterberg și Mogens Rukov (regia: Vlad Massaci), *Fazanul* de Georges Feydeau (regia: Alexandru Mâzgăreanu).

IULIAN MIHAI CRISTEA

Iulian Mihai Cristea este elev în clasa a X-a la Liceul de Artă „Dinu Lipatti”, Secția „Actorie”.

Persoană de contact:

Paula Varga

Marketing și Comunicare

Teatrul *Nottara*

E-mail: paula.varga@nottara.ro

marketing@nottara.ro